מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלי שליט"א, מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלי שליט"א, לכוע ליכלגי הייטס ראש כולל עטרת חיים ברוך, פליבלגי הייטס

as concept of *chezkas issur* here, because he says it is not a real *issur* to use the *keili* before *tevilah*, but rather just a *mitzvah* to *toivel* it, and therefore one should not use the *keili* before fulfilling the *mitzvah*. However, it is not an intrinsic *issur*.

Using a Keili One Time Before Tevilah. There is a common mistake that many people make which has been around for a long time. People say that one can use a *keili* one time (first time) before *tevilah*. The *Poskim* stress that this is wrong, see the **Chasam Sofer** in his *chiddushim*, at the end of Ch.120.

If One Used a Keili Before Tevilah is the Food Permitted? Even though there is one minority opinion in **Hagahas Ashri** (6) who says that the food is prohibited if used in a non-*toiveled* vessel, we don't hold like that, but rather like the opinion of the **RMA** (7) who rules like the majority of *Poskim* who permit the food in such a case. The *issur* of using a *keili* before *tevilah* is not just on the owner, therefore, one cannot even eat kosher food in the house of one who was not *toivel* his utensils.

<u>LIVING A "TORAH" DAY</u> <u>Kashrus in the Kitchen (71). Relying on a Katan For Tevilas</u> <u>Keilim.</u> Last week we concluded our discussion by mentioning that if a vessel falls into *mikva* water on its own, halachically it is a valid *tevilah*. Therefore, if a minor would do the *tevilah*, it is certainly valid - but only if it is verified that he actually did it. However, a minor in *halacha* [under *Bar* or *Bas Mitzvah*] is not believed to say a kosher *tevilah* was done. **Terumas Hadeshen** (1) rules this way and explains that since the obligation to immerse the *keili* is a **Torah** obligation we cannot trust a minor. This is brought in **Shulchan Aruch** (2). **Ray Akiya Eiger** (3)

A SERIES IN HALACHA

This is brought in **Shulchan Aruch** (2). **Rav Akiva Eiger** (3) says that according to this, a child would be believed to say that he was *toivel* a glass utensil since the obligation for glass is only Rabbinic. However, the **Chochmas Adam** (4) argues on him and says that here there is a "*Chezkas Issur*" - meaning that it started off as prohibited for use until proven fit for use. Thus in such a case there is a *chumra* not to believe a minor even by a Rabbinic issur. The **Aruch Hashulchan** (5) argues on using this

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – נזיר מז.

מי מצוה" - It is a אלי for a *kohen* or a *nazir* to be מטמא למת be מטמא למת מצוה". An exception is a מת מצוה". If they happen upon a מת מצוה they are מחוייב to bury it, even though they will become טמא למת מצוה. The *Mishnah* discusses a case where a *kohen* and a *nazir* were walking on the road together and chanced upon a מת מצוה. Who should become אליעזר ? סמא says the כהן should become מני because he doesn't bring a קרבן על טומאתו whereas a *nazir* does. The *L* should because his מני קדושת whereas a *nazir* does. The עולם should because he doesn't bring a קרבן על טומאתו sous the the *kedusha* of a *kohen* is considered ביש because he is מוניעלם sons and to his מוני ליש because he is מוני the *kehuna* to his sons and to his מעין תוס'.

הוא היה אומר

רנ"ז (2) יו"ד קכירד (3) רע"א שם (4) ח"א עביטז (5) קכיג (6) הגהות אשר"י סוף עבודה זרה (7) קכיטז

לעלוי נשמת רב חיים יוסף ב״ר

שראל אברהם קויפמאו זצ"ל.

יארצייט בכ״ה אדר הבעל״ט

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

R' Dov Ber Rabinowitz *zt*"*l* (**Divrei Emes**) would say:

"· '*These are the words that Hashem commanded, to do them.* For six days work shall be done...' The Gemara in Berachos (35) says that when Klal Yisroel fulfills the will of Hashem, their work will be done through others. If not, they will have to do the work themselves. We can see the remez here in this posuk. 'שלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם' - if you do these 'words' - fulfilling the words of Hashem and doing His mitzvos, then 'תַעשה מלאכה' for six days a week, the work will be done 'תַשָּׁרָשׁיָר through others and not 'תַּעַשָּׂה' doing work!"

A Wise Man would say: "Accept yourself, love yourself, and always keep moving forward. It is important to remember that if you want to fly, you have no choice but to give up what weighs you down."

Sign tool (Verifiable IKS Master List now over 103,950)

Daven to '7 with all your heart & respect

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim®org

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

ন্থ

д Ю

מילו הודעניין (מילו הודעניין (מילו הודעניין (מידי אדר השפ"ג מיטואן וישרי) אדר השפ"ג (מיטואן וישרי) אדר השפ"ג (מיטואן וישרי) אדר השפ"ג מיטואן וישרין (מיז השקים) ארא אדר השפ"ג מיטואן (מיז השקים) ארא אדר השפ"ג מיטואן (מיז השפ"ג מיז השפ"ג מיטואן (מיז השפ"ג מיטואן (מיז השפ"ג מיטואן (מיז השפ"ג מיטואן (מיז השפ"ג מיז השפיז מיז השפ"ג מיטואן (מיז השפיז מיז השפיז השפיז מיז השפיז מיז השפיז מיז השפיז (מיז השפיז השפיז השפיז השפיז השפיז השפיז השפיז העריז השפיז מיז השפיז (מיז השפיז השפיז השפיז השפיז השפיז השפיז השפיז השפיז (מיז השפיז (מיז השפיז השניז השניז השפיז השניז הוווין (מיז השניז השניז ה

הדלקת נרות שבת – 6:47 וזמן קריאת שמע / מ"א – 9:28 וזמן קריאת שמע / הגר"א – 10:04 ו סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:04 זמן לתפילת מנחה גדולה – 1:34 ו שקיעת החמה שבת קודש – 7:06 ו מוצש"ק צאת הכוכבים – 7:56 ו צאה"כ / לרבינו תם – 8:18

שאת הצח"צ ובי גמליאל הכחן ובעוביץ שאת הצח"צ ובי גמליאל הכחן ובעוביץ שלשיא, רי ששר השמש יחשלש עיחש וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה ... (למ-מג) - לכוון בכל מעשה לשם ה'

ערש"י: אמר להם יה"ר שתשרה שכינה במעשה ידיכם. (תהלים צ. יו) זיהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו' וגו', והוא אחר מי"א מזמורים שבתפלה למשה. הנה רואים אנו שבתחילה מציין הכתוב שבצלאל עשה את כל העבודה 'כאשר צוה ה' את משה', ולאחר מכן חזר הכתוב לציין זאת מחדש בגמר כל כלי ובגד, ומה זה בא ללמדנו, לשם מה הצריכה התורה להכפיל את הדברים שוב ושוב' ועצם הדבר שהכתוב רואה לנכון לציין שהיה הכל על פי ציווי ה' צריך ישוב, שכבר יודעים אנו זאת מהפרשיות 'תרומה' לציין שהיה הכל על פי ציווי ה' צריך ישוב, שכבר יודעים אנו זאת מהפרשיות 'תרומה' לציין שהיה הכל על פי ציווי העיווי העליון לא היו עוסקים כלל במלאכת המשכן. הכהונה, וכל אדם מבין שאלמלא הציווי העליון לא היו עוסקים כלל במלאכת המשכן. כדי ליישב את הדברים אצטט קטע מספר 'נפש חחים' (שער א פרק ד) אשר לדבריו רצה הקב"ה בהקמת המשכן להורות האיך יזכה האדם לקדש עצמו ולעשות לדבריו רצה הקב"ה בהקמת המשכן להורות האיך יזכה האדם לקדש עצמו ולעשות יתברך, הוא האדם, שאם יתקדש עצמו כראוי בקיום המצוות נולן, אם יי יתברך, הוא האדם, שאם יתקדש עצמו כראוי בקיום המצוות כולן, שהם תלויין גם כן בשורשן העליון, בפרקי אברי השיעור קומה כביכול של כלל כל העולמות כולם, או בשורשן העליון, בפרקי אברי השיעור קומה כביכול של כלל כל העולמות כולם, או

המה, וכמאמרם ז"ל ושכנתי בתוכם, בתוכו לא נאמר, אלא בתוכם כו'. ויש לומר על דרך זה הכתוב ועשו לי מקדש גו' ככל אשר אני מראה אותך וכו' וכן תעשו, ורז"ל דרשו (סנהדרין טזי) וכן תעשו לדורות, ולדרכינו יש לומר גם כן שרוצה לומר אל תחשבו שתכלית כוונתי הוא עשיית המקדש החיצוני, אלא תרעו שכל

בריחיו ועמריו וארניו ... (למ-לג) – תכלית המשכן אמונה בה'

ערש"י: "ויביאו את המשכן וגו' – שלא היו יכולין להקימו, ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקב"ה הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים, שאין כח באדם לזקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו עסוק אתה בירך נראה כמקימו, והוא נזקף וקם מאליו. ווהו שנאמר "הויסם המשכו", הויסם מאליו. מדרש רבי תנחומא", עכ"ל.

מבואר, שהמשכן הוקם על ידי מעשה ניסים, שהרי בדרך הטבע לא היה ביכולת שום בן אדם להקים את המשכן מחמת גודלן וכובדן של הקרשים. וע״כ, הוצרך הקב״ה לעשות מעשה ניסים, ולשנות את הטבע שיהיה משה רבינו יכול להקים את המשכן, ורק ע״ מעשה ניסים הוקם המשכן. ויש לבאר הענין, מדוע השי״ת צוה שיעשו משכן ע״ קרשים כבדים מאוד, ולא יהיה ביכולתם של כלל ישראל להקים את המשכן בעצמם, הרי כל התכלית בעשיית המשכן היה כדי שיקימו ויבנו המשכן, וא״כ מדוע צוה השי״ת דבר אשר אינו שייד בדרך הטבע. והוצרך השי״ת למעשה ניסים.

ונראה לבאר העניו בהקדם ביאור תכלית המשכו. הנה כתיב (שמות כה, ח): ״ועשו

תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו, רק לרמז לכם שממנו תראו, וכן תעשו אתם את עצמיכם, שתהיו אתם במעשיכם הרצויים כתבנית המשכן וכליו, כולם קדושים, ראוים ומוכנים להשרות שכינתי בתוככם ממש. זהו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם דייקא, שככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן וגו', תכלית כוונתי, שכן תעשו את עצמיכם, וכן אמר הוא יתברך שמו לשלמה אחר גמר בנין המקדש, (מלכים א, ו) הבית הזה אשר אתה בונה הוא רק אם תלך בחקתי גו', ושכנתי בתוך עמי ישראל דיקא, לזאת כשקלקלו פנימיות המקדש

לעילוי נשמת ר'

אברהם יוסף שמואל

אלטר בן ר׳ טובי׳ ז״ל

ורעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

שבתוכם, אז לא הועיל המקדש החיצוני ונהרסו יסודותיו רחמנא ליצלן', עכ"ל. לאוד דבריו שהקמת המשכן היא הודאה לאדם האיך להתקדש ולעשות את עצמו 'משכן' לבוראו, יש לומר שרצתה התורה להורות בכך להאיש הישראלי שאם ברצונו לבנות את משכנו הפרטי ולהמשיך בתוכו את השכינה, מוטל עליו לצרף כל קומתו למצוותיו, והיינו שיצרף כח המחשבה והריבור לכח המעשה, וטרם עשיית כל מצוה יכוון לקיימו לשמים ויפרש את מחשבתו בפיו, ובכך יכניס את כל מהותו היינו נפשו ורוחו ונשמתו בגוף המצווה ויתקרשו על ידה, וכתוצאה את כל מהותו היינו נפשו ורוחו ונשמתו בגוף המצווה ויתקרשו על ידה, וכתוצאה מכך יכשיד את כל כולו להיותו מעון להשראת השכינה. וכאותה מעשה עשו עושי המלאכה, שמשך כל הזמן שהיו עוסקים במלאכת המשכן היו אומרים שעושים זאת כי כר צוה ה' את משה. כדי לצרף כל קומתם לעשיית המצוה.

ולאור אלו הדברים נוכל להבין את הברכה שבירך משה את עושי המלאכה אחר שראה שעשו אותה כאשר צוה ה', שברכם שתשרה שכינה במעשי ידיכם' כפרש"י, כי מאחר שצירפו את כל קומתם לעשיותיהם, ראה בכך שעת הכושר להמשיך גם עליהם את אותה קדושה השרויה במשכן ויהיו הם בעצמם מעון לשכינה,

ועל כן צירף גם את ברכתו לסייעם בכך להשרות השכינה עליהם ועל מעשידם. לי מקדש ושכנתי בתוכם", וידוע מה שדרשו חז"ל: "בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, בתוך כל אחד ואחד", ע"כ. הרי כל התכלית בבנין המשכן לא היה רק לבנות בנין שהשי"ת ישרה שכינתו בתוך אותו בנין, אלא התכלית היה כדי שתשרה שכינתו בתוך כל אחד ואחד. ר"ל, שע"י המשכן תשרה השכינה בתוך לבבושל כל אחד ואחד, וע"י זה יחיה כל ימיו עם השי"ת.

ותנן במתני' באבות (פרק ה', משנה ה') שהיה עשרה ניסים בבית המקדש תריר, ע"ש. וביארו המפרשים שהטעם לזה, היה משום שעי"ז יראה כל אחד שהשי"ת הוא השליט בכל, והוא לבדו מנהיג כל הבריאה, ואין עוד מלבדו ית', וזהו תכלית כל יהודי בהאי עלמא, כמו שהאריך **הדמב"ן** (סוף פרשת בא). זהו המשכן שצריך כל אחד ואחד לעשות בתוכו, שתשרה השכינה בתוך לבבו כל אחד ואחד ע"י האמונה שלימה בהשי"ת (ועי' היטב בדברי הדמב"ן וסוף פרשת בא). זהו המשכן שצריך כל שלימה בהשי"ת (ועי' היטב בדברי הדמב"ן וסוף פרשת בא, יב). ולפי זה מובן היטב מדוע שלימה המשי"ת (ועי היטב בדברי הדמב"ן מקים את המשכן בדרך הטבע, והוצרך הקרשים היו כבדשו ולא היו יכולין להקים את המשכן בדרך הטבע, והוצרך השי"ת לעשות מעשה ניסים. דמכיון שכל התכלית של המשכן היה לבא לידי האמונה השלימה בהשי"ת, ועי"ז ישרה ה' שכינתו בתוך כל אחד ואחד, ע"כ עיקר הקמת המשכן הוצרך להיות בדוקא ע"י נס נגלה, שעי"ז ראו כל כלל שישראל הנהגת השי"ת שהוא השליט ג

רצונו, ועי״ז באו לידי אמונה שלימה בהשי״ת, וזכו שהשכינה תשרה ביניהם.

מעשה אבות סימו

ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבר שש משור ... (למ-כח)

The following story was retold by Rabbi Sholom Ber Avtzon. On Kingston Avenue, between Eastern Parkway and Union Street, in Brooklyn, NY, there was a store called Mr. Mikes Hat Store. Mr. Mike was a very friendly and pleasant individual who served the community. In the 1950's, when this story took place, Lubavitch was not yet a large community, and Mr. Mike developed a warm relationship with many of the local chassidim.

During those early days, the Lubavitcher Rebbe, R' Menachem Mendel Schneerson zt", would walk up Kingston Avenue on his way to visit his mother, Rebbetzin Chana, who lived in an apartment two blocks away from 770, on the corner of Kingston and President. As the Rebbe passed by Mr. Mike's store, he would raise his hand in a gesture of greeting, like a salute, and touch his hat. Day after day, the *Rebbe* would pass by and salute and Mike would wave back. After a while, however, Mr. Mike noticed that the *Rebbe* didn't salute the other Jewish storekeepers as he walked by. He would just nod. Like many of the Jews who lived in Crown Heights at that time, Mike was not really "observant," and usually went bareheaded in his store. He began to wonder if perhaps the Grand Rabbi was politely trying to give him a message.

Perhaps he was pointing towards heaven and reminding him that there is One above, and we should conduct ourselves accordingly. Perhaps he was touching his hat to suggest that it might be a good idea for someone selling hats to wear one.

As this thought passed through his mind, Mike suddenly felt a tremendous appreciation for the *Rebbe's* sensitivity. If the *Rebbe* was in fact trying to tell him something or send him a subliminal message, it was in a very friendly and respectful way, without embarrassing him in front of others, leaving it up to him to decide if his gesture was merely a greeting, as most people would think, or perhaps it was something more.

Mike decided that more likely it was the latter, and that the *Rebbe* was showing him great respect. So one day he decided that with all the hats and caps he had in the store, he would also begin to wear one in order to cover his head, and see what the Rabbi's reaction would be. Immediately, he put on the first cap that came to hand.

The next day, he waited for the time that the *Rebbe* would pass by, which might have been around 6 pm. He looked through the window to see what the *Rebbe* would do. Sure enough as the *Rebbe* passed by, instead of raising his hand in a salute, the *Rebbe* greeted him as he greeted all of the other storekeepers with a nod. Mr. Mike was tremendously happy to see that his intuition was correct. His respect and admiration for the *Rebbe* intensified greatly.

After a period of time, which could have been weeks, months or even years, Mr. Mike finally picked himself up and went into 770, and asked if he could meet with the *Rebbe*. He had no concept of what *Yechidus* with the *Rebbe* meant. He just wanted to meet the Rabbi he had come to admire so very much. He was given an appointment right away.

Entering the *Rebbe's* room he said, "Rabbi, I didn't come to ask a question or ask you for anything in particular, or even request a blessing. I just want to express my friendship for you and give you a hug, if you will allow me."

The *Rebbe* smiled, stood up from his chair and walked in front of his desk. He stood a few inches away from Mike. Mr. Mike got up from his seat and placed his arms around the *Rebbe* and gave him a hug.

To his astonishment, the *Rebbe* in return gave him a big heartfelt hug of his own. Mike realized that their feelings of friendship and admiration were mutual. His joy and happiness had reached an all-time high.

Leaving his room, Mike decided that he could no longer remain the same as he had been until then. He said to himself, "This great Rabbi genuinely loves me just because I am a Jew. I guess there must be much more to Judaism than I thought. Perhaps it has meaning and purpose. Maybe I should really begin being more observant."

That Friday afternoon, Mr. Mike closed his store for *Shabbos* for the first time, and never looked back

ובבוא הנשיא ... ובבוא עם הארץ ... יחוקאל מו-ח-מו) HaNavi describes the future Bais Hamikdash and the service holy things is not merely out of admiration and aspiration, but that will take place there once *Mashiach* arrives. The *Nasi* and Kohen Gadol will bring a special Paschal offering on *Rosh Chodesh* in celebration of the new moon on behalf of makes each new moment of spirituality special to him. Klal Yisroel. Yechezkel states, "When the Nasi enters, he shall come in by way of the main gate, and he shall go out rooted connection and so the concern was that by going out the same way. But ... the common people ... whomever enters by the north gate shall leave by the south gate, and whomever enters by the south gate shall leave by the north gate" Why should there be a difference between the people?

R' Yosef Yavetz *zt"l* (Chassid Yavetz) explains that the *Nasi* is obviously on a higher caliber of spirituality than the

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTODT תורת הצבי על In the Haftorah of Parshas HaChodesh, Yechezkel common folk. Therefore, the affinity that the Nasi has for rather his very essence binds him with the intellect of the Torah which draws him closer to it, and to Hashem. This

> On the other hand, a common person lacks that deepof the same gate he came in, it would numb the excitement of the Bais Hamikdash to him and he would lose affinity for it. But the Nasi won't ever lose that excitement.

> A true Talmid Chacham has the potential to attain a similar level of spirituality that the *Nasi* has, thereby connecting himself to that level of excitement for *Torah* and *mitzvos*.

וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שמים ... (לה-ז)

V

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים 📥 ישראל אברהם קויפמאן זצ"ל

As this Shabbos is the **Baal Machsheves Halev's** fourth yahrzeit, it behooves us to express a machshava that personified the Zaida and his legacy. Most of the klei hamishkan were built from this cedar wood. From where was it obtained? Rashi in Terumah cites the Medrash that Yaakov Avinu transplanted them in Mitzravim from Eretz Canaan. He then instructed his children to take it with them for use in the Mishkan. Why did he feel it was so vital, and what was the message therein?

Tehillim 92 states: "צדיק כתמר יפרח כארז ... שתולים בבית ה' בחצרות אלקינו יפריחו". The question is: If these cedar trees were planted in the "Beis Hashem" what are they doing in "B'chatzros Elokeinu"? Perhaps we can say that in order for a person to develop into a *tzaddik*, an *eved Hashem*, generally he is 'planted' as a sapling, a young child, in the *Beis Hashem*. There he is infused with the right ideals, mesorah and hashkafos, until he can thrive on his own, B'chatzros Elokeinu, outside the koslei beis medrash, as a mighty cedar tree. Yaakov Avinu was conveying this concept to future doros. To build a Mishkan, a Jewish home, remember those cedar trees that started out small, but with proper nurturing in the right environment, flourished into tall proud trees. So too, our future *doros*. With proper guidance, *tefillos* and, of course, *sivata d'shmava* they will be able to venture out on their own. But only if first - שתולים בבית ה' - they are connected to our *mesorah* and taught right from wrong.

The Zaida zt"? personified this. He cultivated myriad relationships, from a very young age, with the Gedolim of yesteryear, transmitting their ideals to his offspring. He was zoche to see many 'Atzei Shitim Omdim', bli ayin hara. And with Shabbos Mevorchim this week, who can forget Zaida's emotion-filled, melodious voice at the bimah, tugging at our heartstrings, as he intoned the birchas hachodesh monthly. He would clarify the apparent repetition of the words "יראת שמים" when saying שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים" by loosely translating "בנו" to mean our *bonim*, our children. The children should be *ohavei* Hashem v'Toiraso and have viras shamavim. May he continue to be a meilitz vosher for Babbi and us all. Yehi zichro boruch.

משל למה הדבר דומה אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה ... (לח-כא) משד: The famed *tzaddik* of *Yerushalavim*, **R' Arveh Levin** zt", used to visit various jails and spend time with the prisoners, offering them comfort, encouragement, to simply brighten their darkened lives. One Shabbos, as R' Aryeh arrived at the gates of a jail, the British sentry on duty would not allow him to enter. There was a curfew that day, and R' Arych was ordered to get home immediately.

A Jewish policeman standing nearby pleaded with the sentry to make an exception for R' Aryeh. "Why prevent an elderly man from performing an act of kindness?" he said persuasively. "This man comes every week on a voluntary basis, purely to gladden the hearts of the prisoners."

some compensation for his work, and in that case, he'd better his Shechinah there.

find himself a different line of work!

While the British sentry and the Jewish policeman were arguing, R' Aryeh stealthily made his way around to the side of the building, checking for an opening of some sort in the wall surrounding the jail. Eventually, he found a small foothold sticking out of the smooth rock. Like a young agile boy, R' Aryeh used the tiny foothold to climb to the top of the gate. There, he leaped down inside the prison grounds.

The British sentry saw what had happened. "You are right," he said grudgingly to the Jewish policeman. "This man must be a volunteer. A man who did this job for pay would never go to such lengths to get inside the jail. This man is determined to visit the prisoners no matter what!"

נמשל: Klal Yisroel built the Mishkan while sparing no The sentry found this hard to believe. Why would an old expense at making it an incredibly phenomenal edifice. When man walk so far purely to visit prisoners? Surely he received Hashem saw their sincere dedication, He immediately rested

This week is *Parshas HaChodesh. Chodesh* means month, and the same word, *Chadash* means NEW. One of the greatest gifts that Hashem put into Creation is the fact that TIME is divided into years, months, weeks and days. Days have hours and hours have minutes and minutes have seconds. Even seconds have milliseconds. Time is not just one endless day. There is always an end and then a beginning. A beginning always means that we can start anew. Whatever happened yesterday is over. Today is a new day. It means that today doesn't have to be like yesterday. It can be something different, something new and something better.

This is why Hashem told us, HaChodesh Haze LACHEM. The power of newness is in your hands. You can take your days and turn them into whatever you wish. It is up to you. The question is how? Sometimes we feel that our time is not our own We have so many obligations and so many people who are putting us into situations that we would not necessarily choose. Life has a way of setting our stage often not the way we would have chosen. But that is just the point. Within the word CHALLENGE is the word CHANGE. When things go exactly the way we want, we are very happy, but it doesn't mean that we went anywhere. When we find ourselves challenged and thrown into an unwanted circumstance, we must figure out how to cope.

Time is Life. We were given the gift of time and if we truly wish to get the most out of life, we need to place *Hashem* in the center of it. When things are going well, we say thank you Hashem. And when things are hard, we need ask ourselves: what does Hashem want me to do now? How can I grow from this challenge? Eventually, even in this time of difficulty, I will learn to call out in the name of *Hashem* and say, thank you for helping me change and grow, and thank you for giving us all the gift of TIME!